

Uredništvo se nahaja v Ljubljani, na Strmi poti št. 4, upravništvo je v tiskarni J. Blasnika naslednikov v Ljubljani na Bregu št. 12.

„**Za resnico**“, spisali slovenski bogoslovci, uredil Andrej Orehek. V Ljubljani 1904. Tiskala „Katoliška tiskarna“, izdali in založili slov. bogoslovci. Cena? Ocenite knjige si prihranimo za pozneje.

„**Talija**“, zbirka gledaliških iger, ureja Fran Govekar, tiska in zalaga „Goriška tiskarna“ A. Gabršček. Došli so nam 13., 14. in 15. zvezek te zbirke, ki obsegajo enodejanke: „Nemški ne znajo“, „Raztresenca“ in „Prvi ples“ — same pripravne igrice za uprizoritev na deželi, kjer se mora računati navadno z majhnim odrom in omejenim številom gledališkega osebja.

Spominski listi iz zgodovine c. in kr. pehotnega polka št. 17, vitez pl. Milde. Po rokopisni polkovni zgodovini in drugih virih sestavil Anton Funtek. — Sedaj, ko se vse naslanja na svojo zgodovino in imajo domalega že vsi nemški polki v debelih knjigah zabeleženo svojo manj ali bolj slavno prošlost, je bilo prav, da se je podal tudi našim rojakom-vojakom lep in trajen spomin na začetek, razvoj in junaštvo domačega vojaštva, in to tem bolj, ker imamo v „Spominskih listih“ časovno sestavljene vse vojne, v katere je bil zapleten domači 17. pehotni polk. S to knjižico, ki obsega na 101 strani velike 8° zgodovino tega polka, nam je podal Funtek sliko junaških dejanj naših pradedov iz zadnjih dveh stoletij. Morda poreče kdo, da je pisana v preveč patrijotskem duhu. Dasi je deloma res, vendar je docela zgodovinskega značaja in ima povsem zanimive in celo neznane detajle. Sploh pa namen „Spominskih listov“ res ni le popis slavne zgodovine 17. pehotnega polka, temveč tudi vzbuditev domoljubnega čuta v vojaških srcih na podlagi zgodovinskih hrabrih činov. No, in takega čuta in duha je dandanes vojaku vsekakor treba. Sedaj ne živimo več v dobi, ko so se slepo in robsko vojskovali podložniki dostikrat le vsled osebnih navzkrižnosti vladarjev; sedaj se bijejo boji med narodi za svetovno prvaštvo in za eksistenco. Zato nam treba navduševalnih knjig. In to narodno samozavest, to domoljubnost vzbuditi, se je posrečilo pisatelju „Spominskih listov“ docela. Knjižica je sestavljena po zgodovinskih zapiskih in podatkih s pedantsko skrbnostjo in natančnostjo. Zanimive posameznosti, ki se v splošni zgodovini kaj rade poizgube, so tu opisane v tako lahki in razumljivi obliki, da se bodo vzdržale v narodu do poznih rodov in mu krepile ponos. Funtkovi „Spominski listi“ so sploh kos zgodovine našega naroda. Želeti bi le bilo, da si to krasno knjižico nabavijo vsi polki, ki imajo Slovence v svojih vrstah. Pisatelj g. prof. Funtek pa naj nam napiše tudi zgodovino drugih slovenskih polkov, tako da dobimo lepo in obširno knjigo „Spominskih listov“ slovenskih bojevnikov. — Jezik v „Spominskih listih“ je krasen in vzoren, kakršnega smo pri g. pisatelju sploh vajeni. M.

Kirdžali, podonavska povest, poljski pisal Mihael Čajkovski (drugi popravljeni natis), natisnila in založila „Goriška tiskarna“ A. Gabršček. S kakim navdušenjem smo čitali včasih to povest poznejšega renegata Čajkovskega, kako smo se navduševali zlasti ob uvodu te povesti, ki smo jo znali skoro na pamet! No, ne dvomimo, da bo še dandanes podžigala s svojo plamenečo besedo marsikatero srce. Cena 360 strani obsegajoče knjige e za naročnike „Slovanske knjižnice“ samo 1 K 20 h.

„**Romeo in Julija**“, tragedija v petih dejanjih, pisal William Shakespeare, poslovenil Ivan Cankar. V Gorici, tiskala in založila „Goriška tiskarna“ A. Gabršček, 1904. Polagoma dobimo vendarle prevod celega Shakespearja ter storimo na ta način velevažen korak naprej v našem slovstvu. Želimo le, da bi se posrečili